

tilfælde, faa en ikke ringe Statssubvention, ikke Hundredetusinder, men Millioner; netop paa de Router, som det er af særlig Betydning for England at holde paa, Atlanterhavsrouterne, er det mange Millio-ner, den engelske Stat yder under den Form, den har givet dette Tilskud; faktisk bliver det en Statssubvention til Støtte for den med andre Lande konkurrerende engelske Skibsfart.

Saaledes har man behandlet Skibsfarten i den øvrige Verden. Men jeg maa ærligt sige, at herhjemme har man ikke i samme Grad haft Øje for Betydningen af at fremhjelpe den. Vi have ganske vist nogle statsstøttede Søfartslinier, men det er kun de Linier, der have Betydning for Landbruget, og som man derfor ønsker at opretholde. Ellers kende vi ikke til Støtte af Skibsfarten. Nej, hidtil have vi kun kendt til Beskatning af den. Der er jo — hvad der følger med hele vor Toldlovgivning — den for Skibsfarten lidt kedelige Omstændighed, at der er en Skat af 3 pCt. paa danske Skibe, og der er det at mærke — og akkurat det samme gælder Konsulatafgiften —, at den Skat kan ikke væltes over paa Kunder eller Forbrugere, fordi man skal konkurrere med Udlandets Skibe, der ikke have en tilsvarende Byrde. Da vi for nogle Aar siden behandlede hele Skattespørgsmaalet, blev det fra min Side, og med ganske særlig Kraft ogsaa af min ærede Sidemand, det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (N. Andersen), gjort gældende, at Skibsfarten vilde blive ramt ganske særlig haardt gennem Aktieselskabsbeskatningen — og han havde ganske sikkert Ret i de slaaende Eksempler, han herom fremførte —, fordi Skibsfarten med Nødvendighed kræver de store Kapitaler og derfor i saa stort Maal maa støtte sig til Aktiekapitaler. Dette hindrede imidlertid ikke, at vi fik en ekstraordinær haard Beskatning af Aktieselskaber. Samtidig med, at mange andre Erhverv fik Lettelser, fik altsaa vor Skibsfart her en ny Klods om Benene.

Det er paa Grundlag af disse Betragtninger, at jeg sammen med den sidste ærede Taler fuldt kan takke den højtærede Udenrigsminister for det Forslag, han har fremsat, og kun beklage, at han ikke har turdet gaa til at foreslaa den fulde Ophævelse af Konsulatafgiften. Det siges ganske vist i Motiverne, at saa meget stor i Forhold til Skibsfartens andre Udgifter er denne Afgift ikke. Men den er dog, som det ogsaa siges, en ikke uvæsentlig Tynge derpaa, thi det maa enhver Byrde blive,

der kun betyder et rent Minus, overfor en Forrætning.

Det er nu ej heller saa ganske lidt, det drejer sig om. Vi have allerede Skibe af en saadan Størrelse, at det for et enkelt af dem drejer sig om 6—7,000 Kr. aarligt. Hvor meget det i øvrigt procentvis drejer sig om, kan være vanskeligt at angive. Jeg har undersøgt et enkelt Tilfælde. Jeg vidste om et Skib, at det for et Par Aar siden var købt for 430,000 Kr. og søgte da Oplysninger om, hvor meget Konsulatafgiften havde været. Det viste sig da, at den havde været tretten hundrede og nogle og tyve Kroner. Det vil med andre Ord, hvis man regner med 5 pCt., sige, at den Sum, Skibet maa forrente, er forøget med ikke mindre end 8 pCt. af Anskaffessummen. Man ser altsaa, at Konsulatafgiften faktisk betyder en Fordyrelse af de danske Skibe med saadan noget som 8 pCt., og denne Ekstrabyrde maa de bære i Konkurrencen med fremmede Lande.

Jeg vil haabe, at de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, maa finde nogen Genlyd under Sagens Behandling i Rigsdagen. Det er jo saa, at vi vel kun have een Repræsentant, der egentlig kan sige, at mange af hans Vælgere ere Sø-mænd, og det er den ærede sidste Taler; og hans Vælgere ere vist i øvrigt endda i forholdsvis ringe Maal interesserede i dette Spørgsmaal. Som Forholdene ere, er det jo nemlig kun ved Vintervalg, at de Sø-mænd, der bo i Land om Vinteren og altsaa væsentligst ere knyttede til den indenlandske Søfart, kunne lægge et større Lod i Vægtskaalen.

Denne Sø-mændenes Stilling efter vor Valglov har jeg paatalt i sin Tid ved Behandlingen af en Valglov, idet jeg henkastede den Tanke, at man — hvad jeg tror, man kunde — vilde søge at finde en Vej, ad hvilken de kunde blive medbestemende ved Rigsdagsvalg. Nu ere de det jo imidlertid ikke, og Følgen deraf er, at der ikke er nogen Rigsdagsmand, der af Hensyn til sine Vælgere gør noget for Sø-mændene. Men netop af den Grund skyldte vi alle i alt Fald at borttage, hvad der maatte kunne siges at være en Uretfærdighed mod dem, og der er ikke Tvivl om, at som det har udviklet sig, er denne Beskatning igennem Konsulatafgiften bleven en Uretfærdighed.

Altsaa, fordi det at fremelske Skibsfarten er noget, man maa ønske, fordi det sker i andre Lande, til Tryk for vor Skibsfart, og endelig fordi Sø-mændene ikke